

113. Договора—тъ, по кого—то ся отдавать въ откупно содержаніе водны—тѣ мѣлницы, не може да ся извършва безъ общо согласіе на колонисты—тѣ отъ село—то, на кое—то принадлежи мѣлница—та, и на срокъ не подълъкъ отъ едикъ до дванадесять години.

114. Всичкы—тѣ писменны обязательства, или контракты, договоры, векселы (тимисюцы), полномоцны писма, завѣщанія, счета и другы акты, които ся правятъ както между колонисты—тѣ, така и челоувѣцы неколонистско званіе, трѣбва да бѣдѣтъ писаны на установленѣ гербовѣ хартіѣхъ, безъ което никое присутственно мѣсто, или началство нѣма да ги приима и да производи по нихъ дѣйствиѣ.

РАЗДѢЛЪ ЧЕТВѢРТЫЙ.

За повинности—тъ и подати—тъ на колонисты—тъ.

ГЛАВА ПЪРВА.

За натуралны—тъ повинности на колонисты—тъ.

Отдѣленіе Първо.

За рекрутскѣ—тѣ повинность.

115. Всичкы—тѣ колонисты и тѣхно—то потомство ся освобождать на всегда отъ рекрутскѣ повинность какъ натурою, така и съ пары.

116. Ако ли нѣкой колонистъ пожелае доброволно да влѣзе во военнѣ службѣ, позволява му ся и, като ся опрѣдѣли въ пѣлка, дава му ся едновременно възъ обыкновенно—то жалованіе девять рубли сребърны, като вознагражденіе.